

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1521/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Горан Белић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2567/2024 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2567/2024 од 13.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2567/2024 од 13.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2567/2024 од 13.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 2412/23 од 14.03.2024. године, у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због немогућности остваривања зараде у периоду од 20.02.2016. до 31.12.2023. године исплати 593.722,80 динара са законском затезном каматом од 14.03.2024. године до исплате, као и делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име месечне ренте почев од 14.03.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови плаћа 6.316,20 динара најкасније до 06. у месецу за претходни месец, са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа ренте до исплате. Првостепена пресуда преиначена је у преосталом делу који се односи на исплату ренте за период од 01.01.2024. до 14.03.2024. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена на исплату месечних износа од 6.136,20 динара у овом периоду, као и у делу о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 445.299,06 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих разлога предвиђених одредбом члана 373. Закона о парничном поступку, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној, по члану 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца на накнаду материјалне штете у виду доспеле изгубљене зараде за период од 20.02.2016. године и будуће месечне ренте, које су последица трајног инвалидитета узрокованог рањавањем тужиоца, као припадника ЈНА 23.11.1991. године. Пошто је у току ове парнице покренуте 23.02.2016. године, правноснажном пресудом од 24.10.2022. године тужена обавезана да по истом основу тужиоцу накнади штету за период 2013. – 2016. године, правилно је на основу члана 376. ЗОО оцењен као неоснован приговор застарелости потраживања за спорни период након 20.02.2016. године. Имајући у виду чињенично утврђење и разлоге пресуђења, Врховни суд налази да не постоје правна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.02.2016. године, вредност предмета спора је 719.328,60 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**